

NA BREGU JESEN SPI

Na bregu

jesen tiho spi.

Listje z drieba curi,

zrak diši na mošt i zemlu.

Trs se ziblje,

grozd se smeje soncu,

a veter šapče

tajne starih kleti.

V dolu dim se pomalu vlječe,

tišina grli hiže,

a negde v daljine

crkveni zvuon se diže.

Zlatarski bregi

sjaje se v toplom svetlecu.

Tu srce najde mir,

tu duša najlepšu pesmu igra.

I onda

kad megla z polja dojde,

kad se dan z noču spoji

sve utihne.

To je Zagorje naše,

mesto gde duša mir najde.

Ana Borgudan